

EXPUNERE DE MOTIVE

Propunere legislativă pentru abrogarea art. 46² din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare.

Necesitatea abrogării art. 46² din Codul fiscal rezultă din efectele disproporționate și contrare scopului urmărit de legiuitor, respectiv din consecințele negative asupra competitivității pieței de combustibili, asupra investițiilor în infrastructura energetică și portuară, precum și asupra veniturilor bugetare pe termen scurt, mediu și lung. Din nota de fundamentare a OG 3/2025 rezultă că măsura a fost fundamentată pe ideea extinderii bazei de impozitare și a creșterii colectării de venituri la buget, însă aplicarea practică dovedește că aceasta produce exact efectul opus în sectoarele vizate, prin reducerea activității economice și migrarea fluxurilor comerciale către alte jurisdicții.

În nota de fundamentare aferentă modificărilor aduse art. 46² se arată că impozitul specific pe cifra de afaceri (ICAS) se aplică, începând cu anul fiscal 2025, inclusiv persoanelor juridice străine care livrează bunuri sau prestează servicii pe teritoriul României ori livrează bunuri de pe teritoriul României, iar sfera de aplicare a fost lărgită prin eliminarea plafonului de 50 milioane euro. Totodată, actul normativ a introdus și cerințe suplimentare de conformare, inclusiv garanția de 1 milion de euro pentru anumite persoane nerezidente. Aceste soluții au fost prezentate ca măsuri de consolidare a veniturilor bugetare, însă în practică ele au generat incertitudine, tratament disproporționat și descurajarea operatorilor economici care desfășoară activități de tranzit și logistică fără a pune marfa în libera circulație pe piața românească.

Un prim argument esențial pentru abrogare este acela că ICAS se propagă în întregul lanț economic până la pompă, afectând prețul final al combustibilului și competitivitatea pieței interne. Într-un context global deja nefavorabil, marcat de volatilitate a prețurilor, presiune pe lanțurile de aprovizionare și competiție regională intensă, o sarcină fiscală suplimentară aplicată pe cifra de afaceri determină inevitabil creșteri de cost care nu pot fi absorbite de piață. Rezultatul este reducerea volumelor tranzacționate, a atractivității României ca hub logistic și, în final, diminuarea colectării fiscale din activități conexe.

Un al doilea argument major privește efectele asupra Portului Constanța și asupra veniturilor generate de operatorii români care prestează servicii logistice pentru companii internaționale. Veniturile încasate de companiile românești pentru depozitare, manipulare, agenturare, supraveghere și alte servicii conexe sunt semnificative și se varsă direct și indirect în economia națională prin profit, TVA, taxe și impozite. Mai mult, există și proiecte investiționale de amploare, precum terminalul de bitum din Portul Constanța, în cadrul cărora investitorul privat suportă costuri importante, iar investiția rămâne exclusiv în beneficiul statului român prin proprietatea și operarea infrastructurii de către Oil Terminal. În aceste condiții, supraimpozitarea activităților de tranzit și de logistică riscă să împingă operatorii să își relocheze fluxurile, anulând efectele pozitive ale acestor investiții.

Deosebit de relevant este și faptul că Oil Terminal SA, companie strategică în care statul român este acționar majoritar, a semnalat în mod expres că aplicarea actuală a regimului fiscal îi produce pierderi. Compania arată că diminuarea volumelor operate s-a tradus deja într-o scădere semnificativă a cifrei de afaceri și într-o pierdere de venituri fiscale pentru bugetul de stat, incluzând TVA, impozit pe profit, impozit pe dividende și redevențe. Această situație

este paradoxală: statul urmărește să încaseze un impozit suplimentar, dar în realitate pierde venituri mult mai mari din scăderea activității unei companii strategice deținute majoritar chiar de stat.

Mai mult, argumentele de oportunitate care au stat la baza instituirii art. 46² sunt demontate de realitatea economică a pieței. În loc să întărească disciplina fiscală, măsura afectează tocmai operatorii care contribuie la dezvoltarea infrastructurii și la creșterea veniturilor bugetare prin activități reale, vizibile și localizate în România. Regimul de antrepozitare vamală și operațiunile de tranzit nu presupun consum intern și nu concurează cu piața de retail din România; prin urmare, aplicarea ICAS asupra acestor fluxuri nu are o justificare economică solidă și nici o legătură proporțională cu riscul fiscal pe care legea pretinde că îl corectează.

În plus, tratamentul diferențiat aplicat unor operatori străini fără sediu permanent în România ridică probleme serioase de proporționalitate și de competitivitate regională. Operatorii comparabili din alte state europene nu sunt supuși unor sarcini similare pentru activități de tranzit, iar efectul imediat este devierea fluxurilor comerciale către porturi și terminale concurente din regiune. Această pierdere de competitivitate are consecințe directe asupra economiei românești, asupra veniturilor companiilor naționale implicate în lanț și asupra capacității României de a-și menține rolul de hub logistic regional.

Impact bugetar

Abrogarea art. 46² are un impact bugetar care, în termeni statici, poate fi negativ pe termen foarte scurt prin renunțarea la încasările directe din ICAS. Totuși, din perspectiva impactului economic global, măsura este justificată deoarece previne pierderi bugetare mult mai mari generate de reducerea activității portuare, a volumelor tranzitate, a investițiilor și a veniturilor auxiliare din TVA, impozit pe profit, dividende, redevențe și taxe aferente serviciilor logistice. În lipsa abrogării, bugetul riscă să piardă venituri recurente și sustenabile, iar efectul net rămâne negativ.

În concluzie, art. 46² trebuie abrogat întrucât produce efecte economice și bugetare contrare scopului declarat, afectează competitivitatea pieței de combustibili, descurajează investițiile, **lovește în operatorii logistici români și diminuează veniturile unei companii strategice a statului.** Menținerea lui ar perpetua un cadru fiscal rigid și disproporționat, incompatibil cu interesul public de a stimula comerțul, investițiile și rolul României în lanțurile regionale de aprovizionare cu produse petroliere.

Procedura de urgență se justifică prin necesitatea de a preveni, fără întârziere, pierderile economice și bugetare deja semnalate, precum și riscul iminent de afectare a competitivității pieței de combustibili și a fluxurilor de investiții și tranzit din România, având în vedere contextul global pe piața de combustibili.

Inițiator,

Deputat **Adrian ECHERT**

Semnatar: Echert Adrian

Data si ora semnarii: 2026.08.05 20:40:48 +03:00

Modificări propuse:

Propunere legislativă pentru abrogarea art. 46² din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare.	
Forma inițială	Forma propusă
Art. 46² - Impozit suplimentar pentru persoanele juridice care desfășoară activități în sectoarele petrol și gaze naturale (1) Persoanele juridice române, altele decât cele prevăzute la art. 15, sau persoanele juridice străine care în mod individual sau într-o formă de asociere livrează bunuri, prestează servicii pe teritoriul României sau livrează bunuri de pe teritoriul României, care desfășoară activități în sectoarele petrol și gaze naturale, corespunzătoare codurilor CAEN prevăzute la alin. (1²), datorează suplimentar impozitului pe profit un impozit specific pe cifra de afaceri calculat potrivit alin. (2). (1¹) Persoanele juridice străine care în mod individual sau într-o formă de asociere livrează bunuri, prestează servicii pe teritoriul României sau livrează bunuri de pe teritoriul României, desfășurând activități în sectoarele petrol și gaze naturale, care nu au înregistrat un sediu permanent în România, datorează impozit specific pe cifra de afaceri, calculat potrivit alin. (2). În acest caz, indicatorul VT, prevăzut la alin. (2), reprezintă veniturile realizate din livrările/prestările de servicii pe teritoriul României, respectiv din livrările de pe teritoriul României corespunzătoare codurilor CAEN prevăzute la alin. (1²), stabilite pe baza valorii înscrise în declarația vamală sau în documentele care atestă livrările intracomunitare. În sensul prezentului alineat, livrarea de pe teritoriul României înseamnă orice operațiune care presupune scoaterea bunurilor de pe teritoriul României. (1²) Codurile CAEN corespunzătoare activităților, principale sau secundare,	Art. 46²- Se abrogă

desfășurate în sectoarele petrol și gaze naturale sunt următoarele:

- a) 0610 - «Extracția petrolului brut»;
- b) 0620 - «Extracția gazelor naturale»;
- c) 0910 - «Activități de servicii anexe extracției petrolului brut și gazelor naturale»;
- d) 1920 - «Fabricarea produselor obținute prin rafinarea petrolului»;
- e) 3522 - «Distribuția combustibililor gazoși, prin conducte»;
- f) 3523 - «Comercializarea combustibililor gazoși, prin conducte»;
- g) 4671 - «Comerț cu ridicata al combustibililor solizi, lichizi și gazoși și al produselor derivate», respectiv 4681 - «Comerț cu ridicata al combustibililor solizi, lichizi și gazoși și al produselor derivate», după caz;
- h) 4730 - «Comerț cu amănuntul al carburanților pentru autovehicule în magazine specializate», respectiv «Comerț cu amănuntul al carburanților pentru autovehicule», după caz;
- i) 4950 - «Transporturi prin conducte».

(1³) Contribuabilii care obțin venituri din vânzarea combustibililor solizi, naftalinei, uleiului pentru încălzire, petrolului lampant, hidrogenului, produselor lubrifiante și de răcire, în cadrul activităților corespunzătoare codurilor CAEN: 4671 - «Comerț cu ridicata al combustibililor solizi, lichizi și gazoși și al produselor derivate»/4681 - «Comerț cu ridicata al combustibililor solizi, lichizi și gazoși și al produselor derivate», 4730 - «Comerț cu amănuntul al carburanților pentru autovehicule în magazine specializate»/4730 - «Comerț cu amănuntul al carburanților pentru autovehicule», și a căror activitate principală desfășurată corespunde altor coduri CAEN decât celor prevăzute la alin. (1²) nu datorează impozit specific pe cifra de afaceri începând cu trimestrul în care obțin aceste venituri. Prevederile prezentului alineat nu se aplică în cazul în care acești contribuabili desfășoară

ca activități secundare și alte activități corespunzătoare codurilor CAEN prevăzute la alin. (1²) decât cele menționate în prezentul alineat.

(1⁴) În cazul în care, în cursul anului fiscal, persoanele juridice române sau străine prevăzute la alin. (1) și (1¹) încep să desfășoare activitățile corespunzătoare codurilor CAEN prevăzute la alin. (1²), datorează impozit specific pe cifra de afaceri începând cu trimestrul în care se desfășoară activitățile respective. În situația în care activitățile respective corespund codurilor CAEN menționate la alin. (1³), aceste persoane aplică în mod corespunzător, în cursul anului, regulile prevăzute la alin. (1³). Prevederile prezentului alineat se aplică și persoanelor juridice nou-înființate în cursul anului fiscal respectiv.

(1⁵) În cazul în care, în cursul anului fiscal, contribuabilii care datorează impozit specific pe cifra de afaceri, potrivit alin. (1) și (1¹), încetează să mai desfășoare activitățile corespunzătoare codurilor CAEN prevăzute la alin. (1²), aceștia nu mai datorează acest impozit începând cu trimestrul următor trimestrului în care nu se mai desfășoară activitățile respective.

(2) Impozitul specific pe cifra de afaceri prevăzut la alin. (1) se determină astfel:

$ICAS = 0,5\% \times (VT - Vs - I - A)$, unde indicatorii au următoarea semnificație:

ICAS - impozit specific pe cifra de afaceri, determinat cumulat de la începutul anului fiscal/anului fiscal modificat până la sfârșitul trimestrului/anului de calcul;

VT - venituri totale, determinate cumulat de la începutul anului fiscal/anului fiscal modificat până la sfârșitul trimestrului/anului de calcul, după caz;

Vs - venituri care se scad din veniturile totale, determinate cumulat de la începutul anului fiscal/anului fiscal modificat până la sfârșitul trimestrului/anului de calcul, după caz, reprezentând:

(i) veniturile neimpozabile prevăzute la art. 23 și 24;

(ii) veniturile aferente costurilor stocurilor de produse;

(iii) veniturile aferente costurilor serviciilor în curs de execuție;

(iv) veniturile din producția de imobilizări corporale și necorporale;

(v) veniturile din subvenții;

(vi) veniturile realizate din despăgubiri, de la societățile de asigurare/reasigurare, pentru pagubele produse bunurilor de natura stocurilor sau a activelor corporale proprii;

(vii) veniturile reprezentând accizele care au fost reflectate concomitent în conturile de cheltuieli;

I - valoarea imobilizărilor în curs de execuție ocazionate de achiziția/producția de active, înregistrate în evidența contabilă începând cu data de 1 ianuarie 2025, respectiv începând cu prima zi a anului fiscal modificat care începe în anul 2025;

A - amortizarea contabilă la nivelul costului istoric aferentă activelor achiziționate/produse începând cu data de 1 ianuarie 2025/prima zi a anului fiscal modificat care începe în anul 2025. Nu se cuprinde în acest indicator amortizarea contabilă a activelor incluse în valoarea indicatorului I.

(3) Impozitul specific pe cifra de afaceri se calculează, se declară și se plătește trimestrial, astfel:

a) pentru trimestrele I - III, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se efectuează plata;

b) pentru trimestrul IV, până la data depunerii declarației anuale privind impozitul pe profit.

(3¹) Persoanele juridice prevăzute la alin. (1¹) calculează, declară și plătesc impozitul specific pe cifra de afaceri, pentru trimestrele I - IV, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului respectiv.

(4) Impozitul specific pe cifra de afaceri se calculează cumulat de la începutul anului fiscal. Impozitul specific pe cifra de afaceri datorat trimestrial se determină ca diferență între impozitul specific pe cifra de afaceri calculat cumulat de la începutul anului fiscal și impozitul specific pe cifra de afaceri datorat pentru perioada anterioară celei de calcul.

(5) Modelul și conținutul declarației impozitului specific pe cifra de afaceri se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(6) Impozitul specific pe cifra de afaceri reprezintă venit la bugetul de stat și se administrează de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, potrivit Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Activele luate în calcul pentru determinarea indicatorilor I și A, prevăzuți la alin. (2), sunt cele stabilite prin ordin al ministrului finanțelor, iar selecția categoriilor de active eligibile se realizează pe baza unor criterii legate de natura activității desfășurate.

(8) În cazul contribuabililor care desfășoară activități în sectoarele prevăzute la alin. (1) și activități de distribuție/furnizare/transport de energie electrică și gaze naturale și care sunt reglementați/licențiați de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, pentru determinarea impozitului specific, nu cuprind, în cadrul indicatorilor VT, Vs, I și A din formula de calcul al impozitului specific prevăzută la alin. (2), elementele aferente activităților de distribuție/furnizare/transport de energie electrică și gaze naturale.

(9) Contribuabilii care desfășoară exclusiv activități de distribuție/furnizare/transport de energie electrică și gaze naturale și care sunt reglementați/licențiați de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul

Energiei nu intră sub incidența prezentului articol.

(10) Prevederile prezentului articol se aplică până la data de 31 decembrie 2026 inclusiv, respectiv ultima zi a anului fiscal modificat care se încheie în anul 2027 inclusiv.

(11) Contribuabilii care scad valoarea imobilizărilor în curs de execuție/activelor potrivit indicatorilor I și A din cadrul alin. (2) au obligația de a păstra în patrimoniu activele respective cel puțin o perioadă egală cu jumătate din durata de utilizare economică, stabilită potrivit reglementărilor contabile aplicabile, dar nu mai mult de 5 ani. În cazul nerespectării acestei condiții, pentru sumele respective se recalculează impozitul suplimentar și se percep creanțe fiscale accesorii potrivit Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, din trimestrul scăderii acestora, potrivit alin. (2). În acest caz, contribuabilul are obligația depunerii declarației fiscale rectificative, după caz. Nu intră sub incidența acestor prevederi activele care se înscriu în oricare dintre următoarele situații:

a) sunt transferate în cadrul operațiunilor de reorganizare, efectuate potrivit legii;

b) sunt înstrăinate în procedura de lichidare/faliment, potrivit legii;

c) sunt distruse, pierdute, furate sau defecte și înlocuite, în condițiile în care aceste situații sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător de contribuabil. În cazul activelor furate, contribuabilul demonstrează furtul pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare;

d) sunt scoase din patrimoniu ca urmare a îndeplinirii unor obligații prevăzute de lege.

(12) Impozitul specific pe cifra de afaceri datorat de persoane nerezidente din tranzacțiile prevăzute la alin. (1) și (1¹) nu intră în sfera de aplicare a convențiilor de

evitare a dublei impuneri încheiate de România cu alt stat.

(13) Persoanele juridice străine prevăzute la alin. (1¹), stabilite în Uniunea Europeană, își pot îndeplini direct obligațiile fiscale privind impozitul specific pe cifra de afaceri sau pot desemna un reprezentant pentru calcularea, declararea și plata acestui impozit, precum și pentru constituirea de garanții potrivit alin. (16) - (20). Persoanele juridice străine prevăzute la alin. (1¹), nestabilite în Uniunea Europeană, sunt obligate să își desemneze un reprezentant pentru calcularea, declararea și plata acestui impozit, precum și pentru constituirea de garanții potrivit alin. (16) - (20). Plata impozitului se efectuează prin decontare bancară, până la termenul prevăzut la alin. (3¹).

(14) Reprezentantul prevăzut la alin. (13), după ce a fost acceptat de organul fiscal competent, este angajat, din punctul de vedere al drepturilor și obligațiilor privind impozitul specific pe cifra de afaceri, pentru toate operațiunile pentru care a fost mandatat, efectuate în România de contribuabilul nestabilit în România.

(15) Reprezentantul trebuie să fie persoană juridică română cu domiciliul fiscal în România și răspunde în solidar cu persoana juridică străină pentru declararea și plata impozitului specific pe cifra de afaceri potrivit prezentului articol.

(16) Persoanele juridice prevăzute la alin. (1¹) sau reprezentantul acestora sunt/este obligate/obligat să constituie garanție sub formă de scrisoare de garanție emisă de o instituție de credit sau consemnare de mijloace bănești la o unitate a Trezoreriei Statului pe seama organului fiscal central. Quantumul garanției este de 1 milion euro, echivalent în lei, stabilit la cursul comunicat de Banca Națională a României la data constituirii garanției.

(17) Scrisoarea de garanție emisă de o instituție de credit se depune la organul fiscal central și trebuie să respecte prevederile art.

211 lit. b) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(18) Termenul de constituire a garanției prevăzute la alin. (16) este de 15 zile de la data înregistrării persoanelor prevăzute la alin. (1¹) sau a reprezentantului acestora.

(19) În situația în care persoanele prevăzute la alin. (1¹) sau reprezentantul acestora nu plătesc/nu plătește impozitul în cel mult 30 de zile de la data expirării termenului prevăzut la alin. (3¹), organul fiscal central execută garanția pentru stingerea acestui impozit declarat și neachitat, iar concomitent înștiințează persoanele prevăzute la alin. (1¹) sau reprezentantul acestora cu privire la acest fapt.

(20) În cazul executării garanției potrivit alin. (19), persoanele prevăzute la alin. (1¹) sau reprezentantul acestora au/are obligația reîntregirii garanției până la cuantumul prevăzut la alin. (16), în termen de cel mult 15 zile de la data comunicării deciziei de reîntregire a garanției.

(21) Nerespectarea dispozițiilor alin. (16) - (20) atrage interzicerea efectuării oricăror formalități vamale sau în domeniul mișcării produselor accizabile cu privire la mărfurile aflate în responsabilitatea persoanelor juridice care nu și-au respectat obligațiile prevăzute, până la momentul îndeplinirii acestor obligații.

(22) În aplicarea alin. (21), organul fiscal central informează organul vamal teritorial competent.